

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 01-00-20/

03-04-2018

На Ваш № КПВ-853-03-19/07.03.2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. №

КП-853-03-19

дата

03.04.2018 г.

ДО
Г- Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за допълнение на Закона за защита от домашното насилие, № 854-01-4, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 02.02.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с Вашето писмо относно законопроект за допълнение на Закона за защита от домашното насилие, № 854-01-4, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 02.02.2018 г., Министерството на правосъдието изразява следното становище:

С внесеня законопроект се предлага допълнение на чл. 6 от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН), като в ал. 5 се създаде изречение второ, което да предвиди, че в Националната програма за превенция и защита от домашно насилие, която се приема всяка година до 31 март от Министерският съвет, задължително се включва мярка предвиждаща изграждането, поддържането и управлението на кризисни центрове за лица, пострадали от домашно насилие.

Също така се предлага и създаването на нова ал. 8, предвиждаща, че на територията на всяка област се открива най-малко един кризисен център за лица, пострадали от домашно насилие. Изграждането, поддържането и управлението на кризисни центрове ще се осъществява при условията и по реда на Закона за социално подпомагане (ЗСП). Заключителната разпоредба на законопроекта

предвижда, че в двумесечен срок от влизането на закона в сила Министерският съвет предприема необходимите действия по изпълнението му.

В мотивите към законопроекта се посочва, че в раздел IV на приетата от правителството на 17.01.2017 г. Национална програма за превенция и защита от домашно насилие твърде общо е залегнала формулировката „поддържане и управление на Кризисни центрове и създаване на условия за откриване на нови такива“, като е предвидено дейността да се финансира от държавно делегиран бюджет, общински бюджети или по проекти. Посочва се също така, че Министерският съвет следва да предприеме необходимите действия по актуализиране на програмата и осигуряване на необходимите средства в размер на около 2 000 000 лв. От вносителите се посочва, че с направеното предложение ще се въведат изискванията на 20-23 и 26 от Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие.

В оценката на въздействието към законопроекта е посочено, че съгласно приетите от Министерския съвет за 2017 г. стандарти за делегирани от държавата дейности за 2018 г., стандартът за финансиране на този вид социална услуга - кризисен център е 9 180 лв., при среден капацитет 10 места за всеки център, ще са необходими 2 570 400 лв., от които като се имат предвид вече съществуващите и действащи кризисни центрове в петте области (Варна, Перник, Стара Загора, Пловдив и Русе, с общ капацитет 50 места, по данни на Агенцията за социално подпомагане) разходите ще се намалят до 2 111 400 лв.

Министерството на правосъдието вече е изразявало своето становище по предходни законопроекти, в които са се съдържали предложения за мерки отнасящи се до борбата с насилието над жени и домашното насилие.

След запознаване и с настоящия законопроект, Министерството на правосъдието отново констатира, че основанията за законодателна инициатива, посочени в мотивите и предварителната оценка на въздействие, са бланкетни и не почиват на анализ на нормативната уредба в сферата на домашното насилие.

Министерството на правосъдието в изпълнение на Националната програма за превенция и защита от домашното насилие за 2014 г., приета от Кабинета „Орешарски“ е осъществило проект „Подобряване на националната правна рамка в съответствие със стандартите на Съвета на Европа и укрепване на капацитета на компетентните институции, занимаващи се с домашно насилие и насилие, основано на полов признак“.

В рамките на проекта е извършена правна оценка на нормативната уредба в областта на домашното насилие и насилието, основано на полов признак, в светлината на международните и европейски стандарти, включително са посочени добри практики в някои европейски държави.

Направени са заключения и препоръки за изменение на българското законодателство с цел да бъде подобрена правната рамка и синхронизирана със законодателството на ЕС и стандартите на Съвета на Европа. Отчетено е, че единственият правилен подход, водещ до постигане на пълна защита и подкрепа на жертви на домашно насилие и запълващ основната празнота, отчетена в националното ни законодателство, е не изменение на отделни закони, както е в случая със Закона за защита от домашно насилие, а синхронизиран пакет от законодателни изменения в множество закони, идентифицирани от експертите,

което ще доведе до съгласуваност между всички институции в борбата с насилието на международно и междуинституционално ниво.

Съгласно чл. 36, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, приет с ПМС № 243 от 5.11.1998 г., (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.) кризисните центрове са само една от възможните социални услуги, които се предоставят в общността на жертвите на домашно насилие. Установяването на минимален брой кризисни центрове – поне един във всяка от областите на страната – не е съобразено с регионалната политика като инструмент за въздействие върху регионалните различия на общинско и областно равнище.

Освен това, предложеният законопроект налага изменение на одобрените параметри от Народното събрание в Закона за държавния бюджет на Република България за 2018 г. на средносрочната бюджетна прогноза за периода 2018-2020 г. Ето защо е необходимо да бъдат посочени по-конкретно значимите потенциални икономически, социални и други въздействия в резултат на предприетите действия, което в оценката на въздействие не е направено.

От правно-техническа гледна точка Министерството на правосъдието обръща внимание, че в предложената нова алинея 8 на чл. 6 от Закона за защита от домашното насилие наименованието на Закона за социално подпомагане неправилно е посочено като Закон за социалното подпомагане.

Предвид изложеното, Министерство на правосъдието не подкрепя представения от вносителите законопроект.

МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО:

ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

